

עת"א 46210/08 - אברהם עבד אלהדי, נגד שירות בגין הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 אוגוסט 2017

עת"א 46210-08-17 עבד אלהדי (אסיר) נ' שירות בגין הסוהר

בפני כב' השופט ד"ר רון שפירא, סגן נשיא

העוטר
ע"י ב"כ עו"ד האיל סOID
אביraham עבד אלהדי, (אסיר)

נגד
1. שירות בגין הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר שעונייה בבקשת העוטר להיכיל בסבב חופשوت. העוטר מבקש כי יותר לו לצאת לחופשה בחג הקורבן שיחוג בסוף השבוע הקרוב. יוער כי העתירה הוגשה במקור גם כנגד החלטה להעביר את העוטר מכלא מגידן לכלא כרמל ואולם העוטר הודיע במהלך הדיון בפני כי הואazon את עתירתו לעניין זה.

עינתי בטעוני ב"כ הצדדים ובמסמכים שהוגשו (מידיעים חסויים) והחלטתי לדחות את העתירה. זאת מהטעם שלא נתגלה פגם בהליך קבלת ההחלטה וההחלטה לכשעצמה אינה חריגה ממתחם הסבירות, באופן המצדיק התערבותה בה. אבahir להלן:

העוטר היה ככלא תקופה ממושכת בכלא מגידן. ככל הייתה התנהגו בכלא מגידן תקינה. אלא שבעת האחרונה נתגלו עימותים בין העוטר לבין אסירים אחרים. מידיעים ממוקורות שונות הצבעו על איומים והתנהגות בלתי תקינה של העוטר כלפי אסירים אחרים, וכן ניסיון של אסירים אחרים לפגוע בו. מידיעים אלו היו גם בסיס ההחלטה להעברתו לכלא כרמל.

יש בסיס לטענה כי הרקע למתייחסות היה הפיגוע האחרון בהר הבית ומתח שנוצר בבית אסירים מוסלמיים לאסירים דרוזים. עניין זה צריך להיבחן ע"י גורמי המודיעין של שב"ס. עם זאת, וכתגובה מידית ולשם מניעת סיכון, הוחלט להעביר את העוטר לכלא כרמל. בנוסף, על רקע המידעים שעוניים באזומים ותנועות נוספות של התנהגות בלתי תקינה מצד העוטר כלפי אחרים, הוחלט גם להפסיק, בעת זאת ועד להשלמת הבירור, את חופשותו של העוטר.

אדגש כי בהחלטת יתכן של לאחר בדיקה מקריפה ימצא כי אין עילה שלא להוציא את העוטר לחופשות. אלא שבדיקה זו חיבת להתבצע וכן גם נקיית הצדדים, לרבות הפסקת החופשות, עד להשלמת הבדיקה. לאניין זה יוער גם כי עצם העברת העוטר למתkan כליאה אחר מחייב את הפסקת החופשות וזאת עד שיבורר סופית כי העוטר נקלט כראוי בכלל החדש ותווצר ההכרות הנדרשת בין לבין סגל הסוחרים.

בנסיבות אלו ההחלטה להפסיק, לעת זאת, את הוצאת העוטר לחופשות היא החלטה סבירה שהתקבלה על בסיס מצג נתונים סביר ו邏輯י עניינים שבבסיסם שמירת בטיחות אסירים מחד והחלטות פיקודיות שמטרתם להבטחת הניהול התקין של הכלא.

ראוי להזכיר בהקשר זה שני כלליים חשובים:

הכלל הראשון הוא שאין לעוטר זכות קניה ליציאה לחופשה. מדובר בטובת הנאה שניתנת לאסירים, אם וכאשר התנאיםמאפשרים זאת, ובתנאי שהתנוגותם תקינה. במקרה שבפני יש מספר מודיעים המצביעים על התנוגות בתיק תקינה של האסיר. די באלו כדי לבסס את ההחלטה שלא להוציאו לחופשה, לפחות עד להשלמת הבדיקות הנדרשות.

הכלל השני הוא שבית המשפט אינו מנהל/מפקד על של הכלא. הסמכות בעניין זה מסורתם לגורמי הפיקוד הממצועים של שב"ס, שעליהם לפעול בהתאם לחוק ולפקודות. בית המשפט בוחן את תקינות הליך קבלת ההחלטה וחוקיות ההחלטה. גם אם סבור בית המשפט כי ניתן היה לשקל החלטה אחרת אין בעל עילה כדי להצדיק את התערבות בית המשפט בהחלטה. כל עוד ההחלטה מתקבלת על בסיס תשתיות ראיות סבירה, משיקולים עניינים, בהליך תקין ותוך שמירה על זכויות יסוד, אין עילה להתערבותו של בית המשפט.

מכל הטעמים דלעיל העטירה נדחית.

המודיעים שהזגו לעינוי יוחזרו לשב"ס ויעמדו לעון בית משפט מוסמן, ככל שהדבר ידרש

המציאות תשלח החלטה לב"כ הצדדים וכן לעוטר באמצעות מחלקת האסיר שב"ס.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ז, 28 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

ד"ר. שפירא, ס. נשיא